Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26012
Copyright: Admont, Benediktinerstift

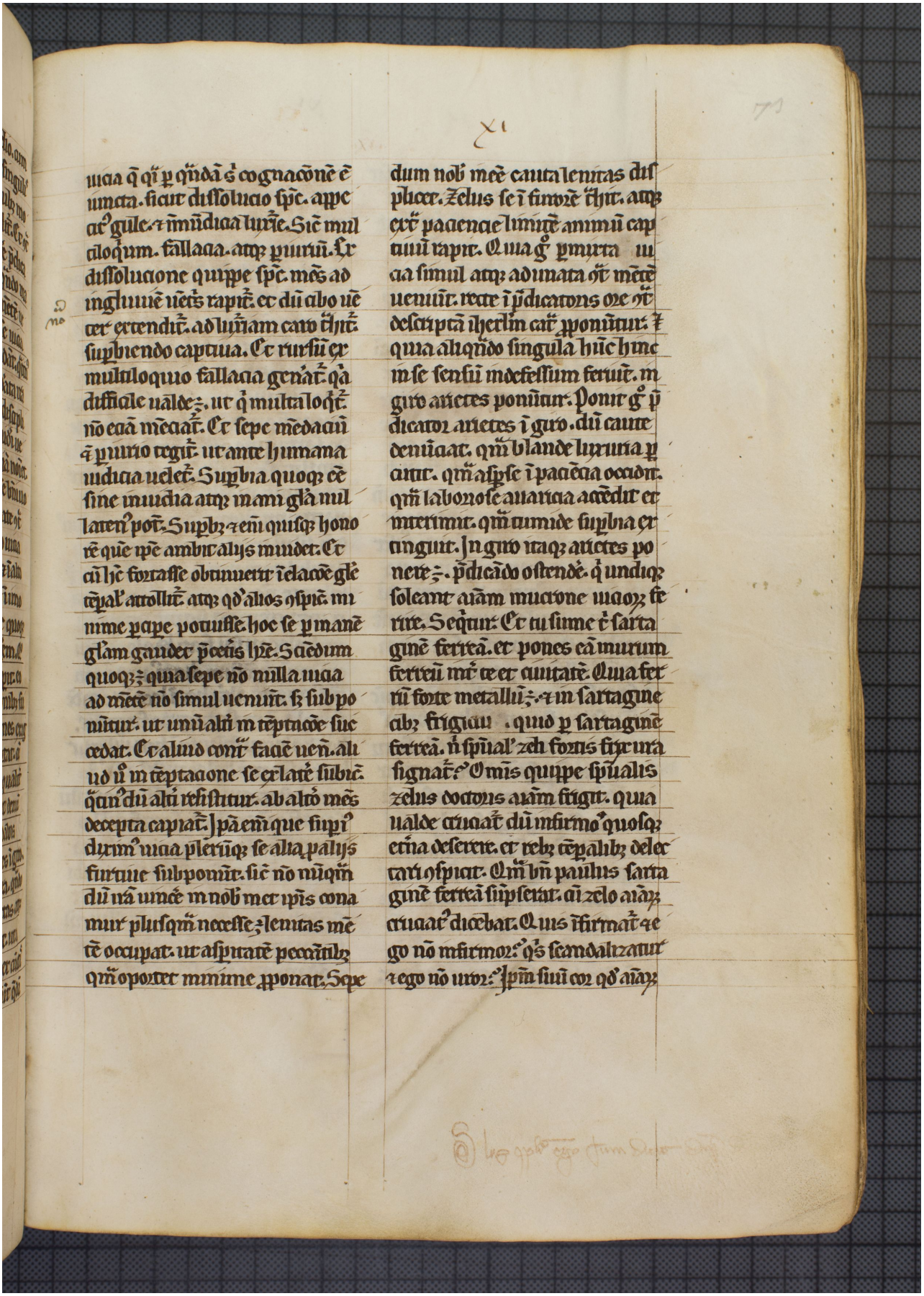

XI

uica q̃ qĩ p qnda s cognacõne ẽ
unata. sicut dissolucio spc. appe
at gule. ⁊ ĩmũdicia luxie. Sic mul
ciloqum. fallacia. atq; puriũ. Et
dissolucione quippe spc. mes ad
ingluuiẽ uices rapit. et dũ abo uẽ
cer extendit. ad luxuriam caro ĩhit.
superbiendo captiua. Et rursũ ex
multiloquio fallacia gerat. qa
difficile valde ⁊. ut q multa loqt.
nõ ea mendat. Et sepe medacũ
q puuio tegit. ut ante humana
iudicia uelet. Superbia quoq; ee
sine iniuria atq; in ami gla nul
lateũ pot. Superb ⁊ eñ quisq; hono
re que ipe ambit alys minuer. Et
cũ hc forta sse obtinuerit ĩ elacõe gle
tepal' attollit. atq; qd' alios ospiẽ. m
inime pape potuisse. hoc se p manẽ
gla'm gauder poenis lyẽ. Secũdum
quoq; ⁊ quia sepe nõ nulla uica
ad mere nõ simul uenit. sz sub po
nitur. ut unũ alũ in ceptacõe suc
cedat. Et aliud cont facẽ ueñ. ali
ud ũ in ceptacione se ex late subic.
qn dũ alũ resistitur. ab alto mes
decepta capiat. Jpa eñ que sup i
dirim uica plerũq; se alia palys
fortune subponit. sic nõ nũqm
dũ na uice in nob mer ipis cona
mur plusqm necesse ⁊ lenitas me
te occupat. ut aspuate peccatorib;
qm oportet minime pponat. Sepe
dum nob mee cauta lenitas dis
plicet. Zelus se ĩ fiuore ĩhit. atq;
ext pacencie limite animũ cap
tiuũ rapit. Qua g ymuta iu
ica simul atq; adiuata ot mete
uenit. recte ĩ pdicatoris ore ot
descripta iherlm cat ponũtur. ⁊
quia aliqndo singula huic hunc
in se sensũ indefessum feruit. m
guo antetes ponũtur. Ponit g p
dicator antetes ĩ guo. dũ caute
denũciat. qm blande luxuria p
antur. qm aspse ĩ paciencia occidit.
qm laborose auaricia accedit et
mitigatur. qm cumide superbia ex
tinguit. Jn guo itaq; antetes po
nere ⁊. pdicando ostende. q undiq;
solent animam inuasione iniqor fe
rire. Sequit. Et tu sume ẽ sarta
gine ferrea. et pones ea in murum
ferreũ inter te et ciuitate. Quia fer
rũ forte metallũ ⁊. in sartagine
alq; frigitur. quid p sartagine
ferrea. nisi spual' zeli fortis fide ura
signat? Omis quippe spualis
zelus doctoris animũ frigit. quia
valde crucat dũ infirmos quosq;
etia deserere. et rebus cepalibus delec
tari ospicit. Qm bn paulus sarta
gine ferrea suspeciat. ai zelo aiarũ
crucat dicebat. Quis infirmat ⁊ e
go nõ infirmor? qs scandalizatur
⁊ ego nõ uror? Jpm siui cor qd aiarũ